

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.639/2016/15.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Kocsis és Szabó Ügyvédi Iroda , ügyintéző: dr. Szabó M. Gergely
(ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Moskovitsné dr. Tőkés Mónika jogtanácsos

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla (Pf.I.20.292/2015/10.)

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Nyíregyházi Törvényszék (1.P.20.379/2013/55.)

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 150.000 (százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a ..szám alatti társasház egyik tulajdonostársa. 2009.

július 13-án a közös képviselő azon rendőrségi bejelentésére, hogy a felperes a társasház szellőzőrendszerének irányítóját tartalmazó szekrényen lévő zárszerkezetet megrongálta, az alperes munkatársa a helyszínen megjelent, a felperest igazoltatta, majd a rongálás tényét elismerő felperest elfogta, személyét átvizsgálta, és ezt követően a rendőrkapitányságra előállította. Ezen ügyben 3800/2009 bü. számon indult nyomozást a Nyíregyházi Városi Ügyészség megszüntette, a cselekmény társadalomra veszélyességének csekély foka miatt. A felperes előterjesztett panaszát ugyanezen szerv alaposnak találta, és a nyomozást végül büncselekmény hiányában szüntette meg azzal, hogy a közös tulajdonban álló ingóság nem idegen dolog.

- [2] 2010. március 12-én a társasházban takarítói munkát végző személy bejelentést tett a rendőrségen azzal, hogy a felperes a közös helyiség ajtajában lévő kulcsot a zárból kikapta, és azzal elszaladt. Az alperes munkatársa a helyszínen megjelent, a bejelentett cselekmény elkövetését tagadó felperest igazoltatta, személyét átvizsgálta, majd a rendőrkapitányságra előállította. Az ügyben szabálysértési eljárás indult, amelyet Nyíregyháza Megyei Jogú Város Jegyzője határozatával megszüntetett azzal, hogy az eljárás adatai alapján nem volt megállapítható az eljárás alá vont személy kiléte, és ez az eljárás folytatásától sem várható eredmény. A rendőri intézkedés miatt a felperes feljelentést tett, amely kapcsán a Nyíregyházi Nyomozó Ügyészség a hivatali visszaélés büntette és hivatalos személy által elkövetett közokirat hamisítás büntette miatt foganatosított nyomozást megszüntette azzal, hogy az intézkedő rendőr a hatáskörét nem szegte meg, nem lépte túl, nem élt vissza jogosítványaival, az intézkedések jogszerűek és arányosak voltak. A Debreceni Nyomozó Ügyészség a jogellenes fogvatartás büntette miatt tett felperesi feljelentést elutasította azzal, hogy a felperesnek a rendőrkapitányságra előállítása nem volt törvénysértő.
- [3] 2012. október 9-én a társasházból bejelentés érkezett, hogy a felperes a lakógyűlés megtartását akadályozza. Ekkor a helyszínen az alperes munkatársa megjelent, a felperest igazoltatta, majd a felperes folyamatos közbeszólásai miatt a tényállás tisztázása céljából sikertelenül kísérelte meg a jelenlévőket meghallgatni. Ezért többször felszólította magatartásának abbahagyására a felperest, de ez nem vezetett eredményre, ezért a rendőrkapitányságra előállította, ahonnan miután a felperes ott már együttműködést tanúsított, szabadon engedték. A rendőri intézkedéssel szembeni felperesi panaszt a Nyíregyházi Rendőrkapitányság határozatban elutasította, ezt az alperes utóbb helyben hagyta. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította azzal, hogy a rendőri intézkedés az adott körülmények között szakszerű és jogszerű volt.
- [4] 2013. február 14-én egy társasházi lakó feljelentést tett azért, mert a felperes egy sarokcsiszolóval megrongált egy kulcsot védő

dobozt, és a szellőzőrendszer kapcsolószekrényének ajtaját, egyidejűleg őt szidalmazta és megütötte. A bejelentés után az alperes munkatársai a helyszínen megjelentek, a felperest igazoltatták, aki ellenszegülő, agresszív magatartást tanúsított. Ezért vele szemben bilincselést alkalmaztak, és a rendőrkapitányságra előállították, egyben a feljelentő bántalmazása miatt büntető feljelentést tettek. 2013. február 15-én a Nyíregyházi Rendőrkapitányság szabálysértési határozata alapján szándékos rongálással megvalósított tulajdon elleni szabálysértés elkövetése miatt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából a felperest őrizetbe vették, majd kizárási ok miatt a gyorsított bírósági eljárás megghiúsulása okán aznap szabadon bocsátották. A szabálysértési hatóság büntethetőséget kizáró ok (kóros elmeállapot) miatt a szabálysértési eljárást megszüntette, majd panasza folytán az eljárást szabálysértés hiányában szüntette meg azzal, hogy osztatlan közös tulajdonban lévő dologra a cselekményt elkövetni nem lehet.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a 2009. július 13-i, 2010. március 12-i, 2012. október 9-i, 2013. február 14-i és 2013. február 15-i rendőri intézkedésekkel megsértette a jóhírnévhez és a személyes szabadságához fűződő személyiségi jogait. A jóhírnév sértés kapcsán előadta, hogy az alperes intézkedései azt a hamis látszatot keltik, mintha ő összeférhetetlen személyiség lenne, akinek folyamatosan különböző rendőrségi ügyei keletkeznek. A személyes szabadság megsértése körében előadta, hogy vele szemben a különböző alkalmakkor a rendőrség alaptalanul alkalmazott szabadságot elvonó intézkedést, illetve egy esetben bilincselést, miközben ennek jogszabályi előfeltételei hiányoztak. A felperes jogkövetkezményként kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, az alperes kötelezze arra, hogy szolgáltatson részére elégtételt sajtóközlemény útján, továbbá fizessen meg részére 1.500.000 forint nem vagyoni kártérítést, továbbá perköltségre is igényt tartott.
- [6] Az alperes ellenkérelmében jogalap hiányára hivatkozással a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az eljáró rendőrök valamennyi esetben a jogszabályoknak megfelelően jártak el, nem sértették meg a felperes személyiségi jogait.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában az egyes cselekmények

vizsgálata kapcsán megállapította, valamennyi időpontra előterjesztett kereseti kérelem esetében a jogalap hiányzott. A felperes előállításának minden esetben volt oka, így a rongálás vétségének, vagy lopás vétségének gyanúja, vagy a hatósággal szembeni engedetlenség. A rendőri intézkedések, illetve előállítások során a rendőrök a felperes által hivatkozott személyiségi jogait a jogszabály által megengedett kereteken túl nem sértették meg. A 2009. július 13-i esetben rongálás miatt érkezett a rendőrségre bejelentés, amelynek tényét a felperes maga is elismerte. A rendőrségnek meg kellett jelennie, a rongálás észlelésekor intézkedést kellett tennie, nem volt feladata a tulajdoni viszonyok tisztázása. Nyomozás megszüntetése nem teszi visszamenőleg jogellenessé a rendőri intézkedést. A 2012. március 12-i történések kapcsán az Ügyészség már megállapította, hogy jogellenes fogva tartás nem történt, a bejelentés alapján a helyszínre érkező rendőr jogszabályi felhatalmazás alapján intézkedett és járt el a felperessel szemben. Bűncselekmény, esetlegesen szabálysértés megállapítására okot adó körülmények részletes vizsgálata nem a rendőr feladata, a tényállás megállapítását is a hatóság végzi. A rendőr feladata az alapul szolgáló körülmények tisztázása volt, ennek során jogszerűen állította elő a felperest.

- [9] A 2012. október 9-i előállítással kapcsolatban a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletével érdemben határozott, amikor megállapította, hogy a felperes előállítása a jogszabályi feltételeknek megfelelően történt, szakszerű és jogszerű volt. A rendőr köteles volt intézkedni a közbiztonság és a közrend védelmében, a további intézkedés megtétele céljából a felperest jogszerűen fogta el, és azt is megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a 2013. február 14-én érkezett bejelentés alapján a rendőrnek intézkedési kötelezettsége volt. A rongálás kapcsán a rendőrök úgy ítélték meg, hogy a felperest elő kell állítani, és a szökés megakadályozása érdekében bilincselést kell alkalmazni. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az intézkedések szükségesek és arányos mértékűek voltak. A folyósított szabálysértési eljárás lefolytatásának a feltételei eredetileg fennálltak, ezért nem volt jogsértő a felperes őrizetbe vétele sem.
- [10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére, és a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére. A jogerős ítélet indokolása megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kérelem és az ellenkérelem keretei között a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékok mérlegelésével a tényállást helyesen állapította meg, és a levont jogi következtetések is megfelelőek voltak.
- [11] Külön rögzítette a másodfokú bíróság, hogy noha a felperes kérte jóhírnév sértés megállapítását is, erre semmilyen tényállítást nem

tett arra nézve, hogy az alperes munkatársai mikor és milyen magatartásukkal sértették volna meg ezen személyiségi jogát, így az igény érdemben vizsgálható sem volt. A jogerős ítélet álláspontja is az volt, hogy valamennyi esetben a rendőrséget a rá vonatkozó jogszabályok szerint intézkedési kötelezettség terhelte, valamint fennálltak az adott esetekben az igazoltatás, a ruházat átvizsgálás, illetve az elfogás és az előállítás törvényi előfeltételei. Az utolsó per tárgyává tett eset kapcsán külön is rögzítette a jogerős ítélet, hogy a bilincselés nem volt aránytalannak tekinthető, továbbá az őrizetbe vétel is foganatosítható volt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából. A 2013. február 14-ei intézkedés kapcsán külön kiemelte a jogerős ítélet azt, hogy a feljelentésben közölt szándékos rongálás és bántalmazás, valamint az előállítás során tanúsított agresszív magatartás folytán nem kirívóan téves mérlegeléssel jutott az eljáró rendőr arra a következtetésre, hogy a felperes támadásának, szökésének megakadályozása, ellenszegülésének megtörése végett bilincs alkalmazása indokolt, továbbá az őrizetbe vétel lehetősége is fennállt.

[12] A jogerős ítélet indokolása külön foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a szabálysértési, illetve büntetőjogi elmarasztalás hiánya jogsértővé teszi-e az ezeket megelőző rendőri intézkedéseket. A másodfokú bíróság egyértelműen arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kényszerintézkedés alkalmazásáról értelemszerűen akkor kellett döntést hozni, amikor még a felelősség megállapítására még nem került sor. Jogszerűséget tehát nem utólagosan a felelősség megállapításának tükrében, hanem abból a szempontból kell vizsgálni, hogy az intézkedés foganatosításakor megfelelt-e a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek, vagy sem. Kifejtette azt is, hogy a közhatalmi jellegű kényszercselekmények számos esetben szükségképpen az intézkedések által érintettek személyében és vagyonában hátrányt okoznak. A közhatalmi tevékenység vagy mulasztás felelősségének alapja elsődlegesen a jogszabályi felhatalmazás, vagyis abban kell állást foglalni, hogy a személyiségi jogot érintő magatartásra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelt-e az adott eljárás. Kiemelte az indoklás, hogy következetes a bírói gyakorlat abban, hogy önmagában a hatósági eljárás kezdeményezése, a feljelentés megtétele, valamint a hatósági eljárás során tett cselekmények személyiségi jogvédelmet nem indokolnak. Arra akkor van alap, ha bizonyítottan a rendeltetésszerű joggyakorlás körén kívül eső, visszaélésszerű joggyakorlás történik, illetve ha az adott eljárás tárgyára nem tartozó és személyiségi jogi sérelmet megvalósító többlet-sérelem történik.

[13] A jogerős ítélet indokolása szerint helytelen a felperes azon álláspontja, hogy a 2009. július 13-i és 2013. február 14-i események kapcsán (kapcsolószekrény rongálása) a helyszínre érkező rendőrnek tisztáznia kellett volna a rongálás tárgyát képező szekrény, kulcsot védő doboz tulajdoni viszonyait, és ezáltal a

közös tulajdoni helyzet alapján megállapítható lett volna az, hogy rongálás, tulajdon elleni szabálysértés tényállása eleve nem valósulhatott meg. A bírói gyakorlat szerint ugyanis csak a kirívóan téves és nyilvánvalóan alaptalan jogértelmezés vezethet a közhatalmi tevékenységet ellátó jogalkalmazói tevékenységet végző szerv felelősségének megállapítására. A jogerős ítélet megállapította, hogy a rongálás tényállási jellegét tartalmazó „idegen vagyontárgy” megítélése a társasház tulajdoni viszonyai között nem tekinthető csak egyetlen értelmezést engedő meghatározásnak, és nem kirívóan jogellenes az az értelmezés, hogy a közös tulajdonban lévő oszthatatlan dolog a tulajdonostárs számára idegen a mást megillető tulajdoni hányad erejéig. A lakógyűlésen történtek kapcsán azt is helyesen állapította meg a jogerős ítélet szerint az elsőfokú bíróság, hogy a felperes az érintettek beleegyezése nélkül kívánt hangfelvételeket készíteni, és az ezzel kapcsolatos konfliktust a bejelentés alapján az alperes munkatársai alappal értékelhették közbiztonságot, közrendet sértő, veszélyeztető cselekménynek. A 2010. március 12-i intézkedések kapcsán megalapozatlannak találta a jogerős ítélet azt a felperesi érvelést, hogy a rendőri intézkedés azért lenne jogszerűtlen, mert a szabálysértési eljárás lefolytatására nem az alperes, hanem a jegyző volt jogosult. Ennek kapcsán a jogerős ítélet is megállapította azt, hogy a vonatkozó jogszabályok nem tartalmazznak olyan szűkítő feltételt, hogy a rendőrség csak abban az esetben intézkedhetne, ha az adott szabálysértési eljárás a rendőrség hatáskörébe tartoznék. Ez az értelmezés azért sem fogadható el a jogerős ítélet indokolása szerint, hiszen a jegyző vagy a bíróság mint szabálysértési hatóság a per tárgyává tett intézkedések foganatosításához, így kényszerítő eszközök alkalmazásához szükséges jogszabályi felhatalmazással maga nem rendelkezik. Önmagában az a körülmény, hogy a rendőrség észleli a szabálysértés gyanúját, és ezért intézkedéseket folytat, vagy rendelkezik az őt szabálysértési hatósághoz való áttételéről, nem teszi jogszerűtlenné az egyébként a jogszabályi feltételeknek megfelelő intézkedéseket.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] A Nyírbátori Városi Bíróság időközben a felperest cselekvőképességét korlátozó gondnokság alá helyezte, a hatóságok előtti eljárások, a bíróság, az ügyészség előtti eljárások, a társasház ügyeivel kapcsolatos jogok gyakorlása, illetve az egészségügyi ellátással összefüggő jogok gyakorlása körében. Jelen esetben a felperes gondnoka hozzájárult a peres eljárás lefolytatásához.
- [15] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen kérte annak megváltoztatását, és keresetének helyt adó ítélet meghozatalát igényelte, másodlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú

bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felperes kérelmében előadta, hogy a közös tulajdon rongálása esetében nem történt tettenérés. A rendőröknek elmondta a problémáját a helyszínen, és nyilvánvaló volt, hogy miután a rongált vagyontárgy közös tulajdonban áll, nem állhat fenn a bűncselekmény vagy szabálysértés gyanúja, nincs mit tisztázni, „nem volt miért elvinni őt”. A 2010. március 12-i eset (kulcs eltűnése) tekintetében a felperes előadta, hogy nem állt fenn az azonnali szabálysértési eljárás lefolytatásának semmilyen feltétele, és az adott eljárásban nem is rendőri hatáskör volt a szabálysértési eljárás lefolytatása. A lakógyűlésen történetekkel kapcsolatban előadta, hogy jogosult lett volna ott hangfelvételt készíteni, mivel annak célja a későbbi problémák megelőzését szolgálta, és a bírói gyakorlat szerint is készíthető hangfelvétel az ő álláspontja szerint. A felperes azt is előadta, hogy 2013 februárjában vele szemben indokolatlan volt a bilincselés, egyébként annak indokát sem jelölték meg egyértelműen, hol szökés megakadályozására, hol az ő agresszív magatartására, hol az ellenszegülés megakadályozására hivatkoztak. Álláspontja szerint a bilincselés jogszerűtlen volt, továbbá aránytalannak minősült, és nem felelt meg a fokozatosság elvének sem.

- [16] A felperes szerint a jóhírnév megsértése abban valósult meg, hogy amikor őt több esetben látványosan a társasházból elvezették a rendőrök, akkor a későbbiekben polgári és egyéb ügyekben vele szemben hivatkozási alap keletkezett arra, hogy azt állítsák róla, hogy vele szemben többszörösen rendőri intézkedés történt. A felperes előadta, hogy a társasház lakóinak ellenséges magatartása vele szemben abból származik, hogy ő pert nyert a társasházzal szemben, ezért őt ellehetetleníteni és lejáratni törekednek.
- [17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, továbbá perköltséget igényelt. Előadta, hogy minden esetben jogszerű rendőri intézkedések történtek. A rendőr a helyszínen tulajdoni viszonyokat nem vizsgál, minden esetben a tényállás tisztázására törekedtek. A lakógyűlésen történtek kapcsán külön is megjegyezte, hogy az ügyben jogerős közigazgatási ítélet született a rendőri intézkedés jogszerűségéről, a felperes által kezdeményezett panasz eljárás során hozott határozatok kapcsán. Az alperes álláspontja szerint a bekövetkezett lökdösődés, illetve rongálás kapcsán 2013 februárjában jogszerűen történt kényszerítő eszköz (bilincs) alkalmazása a felperessel szemben.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [19] A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.

A (2) bekezdés értelmében a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati eljárásban a bírói gyakorlat szerint érvényesül a felülmérlegelés tilalma, azaz nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg (BH. 1999. évi 44-es jogeset, BH. 2013. évi 119-es jogeset).

- [20] A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja rendelkezik az igazoltatás lehetőségéről, illetve a 31. § (1) bekezdése rendelkezik a ruházat átvizsgálás lehetőségéről. Ugyanezen jogszabály 33. § (1) bekezdésének a) pontja rendelkezik arról, hogy a rendőr mikor alkalmazhat elfogást, illetve előállítást, ebbe a körbe tartozik a tettenérés esete szándékos bűncselekmény esetében. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdésének b) és f) pontja értelmében a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt - többek között -, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható, illetve akivel szemben a szabálysértési eljárás azonnal lefolytatható. Az Rtv. 48. §-a rendelkezik arról, hogy milyen esetben alkalmazhat a rendőr bilincset (önkárosítás megakadályozása, támadás, szökés megakadályozása, ellenszegülés megtörése). A 2012. évi II. törvény 73. § (1) bekezdése szerint a rendőrség elzárással is büntethető szabálysértés esetén a tetten ért eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti.
- [21] A Kúria szerint a jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy a konkrétan kifogásolt rendőri intézkedések az akkor hatályos jogszabályoknak megfeleltek, a jogszerű intézkedések pedig nem valósítanak meg személyiségi jogsértést. Valamennyi perbeli esetben fennállt a rendőr Rtv. 13. § (1) bekezdés szerinti intézkedési kötelezettsége. A rongálási cselekmények esetében a rendőrnek a helyszínen nincs olyan kötelezettsége, hogy tulajdonjogi kérdésekben vizsgálatokat folytasson. A társasházi közös tulajdonban való károkozás is jogellenes, felróható magatartás, arra sincs senkinek jogszabályi felhatalmazása. nem fogadható el tehát az a felperesi érvelés, hogy bármikor a közös tulajdonban álló vagyontárgyat bármely tulajdonostárs szabadon rongálhatná.
- [22] A kulcs eltűnése kapcsán alkalmazott intézkedések, a ruházat átvizsgálása, majd a felperes előállítása a takarítónő nyilatkozata alapján történt, vagyis fennállt a szabálysértés elkövetésének gyanúja, nem alap nélkül történtek az intézkedések, azok jogszerűek és okszerűek voltak.
- [23] A Kúria szerint tévesen állítja a felperes, hogy a résztvevők hozzájárulása nélkül jogosult lett volna a társasházi közgyűlésen

hangfelvétel készítésére. Ha nem volt meg az érintettek hozzájárulása, a felvételt készítése visszaélésnek minősült az akkor hatályos Ptk. 80. § (1) és (2) bekezdése alapján. Ettől eltérő kérdés az, hogy egy egyébként jogellenesen készített felvételt a hatóságok, illetve a bíróságok elfogadják-e bizonyítéknak. Nem sértettek a Kúria szerint a rendőrök jogszabályt akkor, amikor a helyszínen az eljárásukat folyamatosan akadályozó felperest szabálysértés miatt előállították.

- [24] A 2013 februárjában ismételten megvalósított rongálás, illetve a lökdösés kapcsán sem volt indokolatlan és aránytalan a megvalósított rendőri intézkedés, beleértve a bilincselést és az újabb előállítást sem. Nem volt kirívóan okszerűtlen döntés a bilincs alkalmazása, hiszen a felperes agresszív fellépései miatt került sor az intézkedés foganatosítására.
- [25] Helytállóan, jogszabálysértés nélkül állapította meg a jogerős ítélet azt, hogy a felperes úgy igényelt jóhírnév megsértése miatt jogkövetkezményeket, hogy meg sem jelölte azt, hogy az alperes milyen valótlan és sértő tényállítással, vagy mely való tények hamis színben való feltüntetésével sértette meg a jóhírnév védelméhez fűződő jogot, hiszen ennek a jogintézménynek ez lenne az „elkövetési magatartása”. A Ptk. 78. § (2) bekezdése értelmében ugyanis jóhírnév megsértését az jelenti, ha valaki másról azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. A felperes a konkrét esetben nem jelölte meg azt, hogy az alperes, illetve az alperes munkatársai mikor, milyen valótlan tényt állítottak róla, vagy mely való tényt tüntették fel a személyét illetően hamis színben. Helytállóan állapította meg tehát a jogerős ítélet azt, hogy a felperes keresetének hiányzik a jogalapja. Jogalap hiányában az igényelt jogkövetkezmények vizsgálatának nem volt helye.
- [26] Összességében az alperes eljárás munkatársai a rájuk vonatkozó hatályos jogszabályoknak megfelelően jártak el, beleértve az arányosság és fokozatosság követelményét is. Cselekményeik jogszerűségét az adott intézkedés időpontjában és körülményei között kell vizsgálni, vagyis nem az jelenti a kiindulópontot, hogy utóbb az adott felperesi magatartást – akár büntethetőséget kizáró ok miatt – jogilag miként minősítették. Mindezekre figyelemmel a Kúria az érdemben helytálló jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A pervesztes felperes a felülvizsgálati eljárási költséget megfizetni tartozik az alperes javára. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesnek a felülvizsgálati eljárásban megkapott költségmentessége folytán az állam viseli.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [27] 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 75. § (1) bekezdés, 78. § (1) és (2) bekezdés, 184. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pont, 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdés a) pontja,

31. § (1) bekezdés, 33. § (1) bekezdés a) pontja, (2) bekezdés b) és f) pontja, 48. §, 2012. évi II. törvény 73. § (1) bekezdése, Pp. 78. § (1) bekezdés, 164. § (1) bekezdés, 206. § (1) bekezdés, 275. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §.

Záró rész

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. március 29.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

AM

tisztviselő